نشست

محفل ۸۵ هزار نفری علی حب نبی در پاکستان

شامگاه دوشنبه ۲۶ شهریور ۱۴۰۳ در یکی از کم‌نظیرترین گردهمایی‌های جهان اسلام بیش از ۸۵ هزار نفر از دوستداران قرآن و اهل بیت در میدان المنار پاکستان گردهم آمدند. این مراسم باشکوه با حضور داوران قرآنی برنامه تلویزیونی محفل و با استقبال بی‌نظیر مردم پاکستان در حالی برگزار شد که ساعت از نیمه‌های شب گذشته بود و مردم با حضور خود استقبال خوبی از محفل نشان دادند. در این مراسم حجت‌الاسلام غلامرضا قاسمیان، حامد شاکرنژاد و حاج‌احمد ابوالقاسمی از داوران قرآنی محفل حضور داشتند. در ابتدا استاد حاج‌احمد ابوالقاسمی به تلاوت آیاتی از قرآن کریم پرداخت و سپس محمدحسین عظیمی خوشرودی، قاری نوجوان نیز قرائت آیاتی از سوره تکویر را با صوتی زیبا اجرا کرد. برگزاری این مراسم در رسانه‌های پاکستان و همچنین در شبکه‌های اجتماعی نظیر فیس‌بوک بازتاب گسترده‌ای داشته است. این محفل به‌دنبال رویکرد این برنامه به مناسبت ایام وحدت و ایجاد همدلی بین شیعیان و اهل سنت برپا شده است. گفتنی است پس از استقبال میلیونی ویدئوی منتشر شده از قاری پاکستانی شیخ عبدالرشید، شبکه‌های پاکستانی از داوران این محفل دعوت کردند تا در این کشور نیز حضور پیدا کنند.

ویدئو

ما به مردم بدهکاریم باید اثر جذاب بسازیم

سعید سلطانی، کارگردان سریال «طوبی» در گفت‌وگو با «جام جم»
از احساس وظیفه برای ساخت آثار درخور مخاطبان تلویزیون می‌گوید

عکس کوروش پیرو

زینب علیپورطهرانی
گروه رسانه

«پس از باران»، «ستایش»، «خانه ای در تاریکی»، «مامور بدرقه»، «یاور»، «بوم بانو» و... را می‌توان جزو آثار پرمخاطب سعید سلطانی دانست. کارگردانی که در ساخت چنین آثاری استادانه مهارت دارد و رگ خواب مخاطب را می‌شناسد. او این بار با «طوبی» قصه زنانه دیگری را تعریف می‌کند.

روایت زنانگی‌های زنی شجاع و جسور به‌نام طوبی که زندگی‌اش پر از فراز و نشیب است. او قهرمانی است از دل مردم و جامعه و همین موضوع داستانش را برای مخاطب ملموس کرده. سلطانی با مهارتی که در این کار دارد، تصویری واقعی از یک بانوی قهرمان را به مخاطب ارائه داده که در تنگناهای زندگی بهترین تصمیم‌ها را می‌گیرد. طوبی مدتی است روی آنتن رفته و این درحالی‌است که گروه سازنده همچنان بسیار فشرده مشغول تصویربرداری سریال است. به‌همین‌خاطر سری به پشت‌صحنه این زدیم تا گفت‌وگویی با خالق این اثر داشته باشیم که در ادامه می‌خوانید.

بعد از سه فصل از مجموعه «ستایش» که بسیار هم پربیننده بود، بار دیگر یک قصه زنانه را در قالب سریال روایت کرده‌اید. از آنجا که هر کاری نقاط ضعف و قوتی دارد، از نتیجه کار تا به امروز راضی هستید؟ آیا تصوری که از بازخورد مخاطب داشتید محقق شد؟

معمولا کارهایی را که می‌سازم با هدف ایجاد یک سریال موفق و پربیننده است و امیدوارم هر مجموعه‌ای که برای تلویزیون تولید می‌کنم مورد پسند مردم باشد. به‌هرحال هر سریال موفق و پربیننده‌ای به مؤلفه‌هایی نیاز دارد که باید رعایت شود و ما هم سعی کردیم آنها را در کارها مورد توجه قرار دهیم. در طوبی هم تلاش‌مان همین بود. امیدوارم مردم هم سریال را دوست داشته باشند و مورد توجه‌شان قرار بگیرد. من فکر می‌کنم طوبی به‌واسطه داستان و درامی که دارد و همچنین گستره زمانی و ویژگی‌هایی که در کمتر سریال‌های اخیر مشاهده کرده‌ایم، توانسته است مخاطبان خود را پیدا کند. به‌هرحال داستان دختر ایرانی در موقعیت خارج از کشور و آن‌هم کشوری که با ایران در حال جنگ است و با ویژگی‌هایی که شخصیت طوبی دارد، بالطبع می‌توانست مواد لازم برای یک سریال خوب را داشته باشد. از طرفی ما در پشت دوربین هم آدم‌های قابل و توانمند و حرفه‌ای داشتیم. به‌عنوان‌مثال وجود آقای علیرضا زرین‌دست به‌عنوان فیلمبردار که برای نخستین بار است بعد از انقلاب با یک سریال تلویزیونی همکاری می‌کند و ما اثر درخشانش را با تصاویر نابی که برای این سریال می‌گیرند، می‌بینیم. چشم‌نواز بودن یک اثر نمایشی یکی از مواردی است که برای بیننده‌ها اهمیت دارد و به‌واسطه حضور آقای زرین‌دست این اتفاق در کار افتاده است. سیدحامد حسینی هم که تهیه‌کننده سریال است، آدم جسوری است که دوست دارد کار خوب بسازد و روی آن تعصب دارد. به‌هرحال هیچ کاری به‌صورت اتفاقی خوب و موفق نمی‌شود. من همیشه این را می‌گویم که کیفیت، حاصل زمان و دقت کافی و تعمق است. ما همگی یک‌سال‌ونیم است که درگیر این پروژه هستیم و وقتی می‌شنوم که کار مورد توجه قرار گرفته خوشحال می‌شوم. چون حق مردم است که اوقات‌شان را با سریال‌های خانوادگی خوب پر کنند. بنابراین فکر می‌کنم سریال ما مؤلفه‌هایی دارد که مخاطبان سریال آن را دوست خواهند داشت و من هم با رضایت مخاطب خوشحال می‌شوم و از کار خودم راضی هستم.

شخصیت طوبی حفظ حریم‌های خانوادگی و مولفه‌های تربیتی که برای جامعه و خانواده ایرانی بسیار مهم است را دارد

سریال برداشتی از کتاب اربعین طوبی است که به هر حال کار باارزشی است. چطور شد این کتاب و این قصه را برای ساخت سریالتان انتخاب کردید؟

این کار قبلا به آقای حسینی و آقای امیرجهانی پیشنهاد شده بود و برداشت آزادی از آن کتاب است. به نظر من آقای امیرجهانی نویسنده جوان و توانمندی است و قلم خوبی هم دارد. در اجرا هم تلاش شد تا کار باکیفیتی ارائه شود. خوشبختانه با کاری که آقای حسینی انجام و کاری که روی فیلمنامه شد، این کار به اجرا رسید. چون متن، تهیه‌کننده و شرایط خوب که پیدا می‌شود، نمی‌توان به آن پیشنهاد نه گفت.

البته در کنار مواردی که شما برای یک اثر خوب نام بردید، حضور کارگردان خوب هم بی‌تاثیر نیست. شما هم با سلیقه مخاطب آشنا هستید و هم مولفه‌های یک کار موفق را به‌خوبی می‌شناسید.

من فکر می‌کنم همه دوستان این مسأله را می‌دانند و باید در همه آثار نمایشی این مولفه‌ها را رعایت کنند. ما از اشتباهات مبرا نیستیم، اما نباید مدام اشتباهات قبلی‌مان را تکرار کنیم. راهی را که آزموده‌ایم و نتیجه مناسب نداشته، نباید تکرار کنیم. به گمان من استفاده از تجربیات خوب، خودش یک هنر است.

خاطرم هست زمان و پخش مجموعه ستایش، به‌دلیل دیده‌شدن اثر مدام شوخی‌هایی با این کاراکتر صورت می گرفت و بخش‌هایی از کار در فضای مجازی بارنشر می‌شد. فکر می‌کنید این اتفاق برای طوبی هم بیفتد؟

خاطرم نیست!(می خندد). شاید برای این سریال هم این اتفاق بیفتد.

طوبی دختری است که در دهه ۵۰ زندگی می‌کند، اما کمتر شبیه به دختران آن دوران است؛ او شخصیت جسوری دارد که بی‌شباهت به دختران امروز نیست. همچنین رابطه‌ای که با پدرش داشت، به روابط فرزندان و والدین در آن دوران کمتر شباهت دارد. چون پدرها در آن دوران رابطه جدی‌تری با دخترانشان داشتند. این نوع ارتباط باورپذیری شخصیت‌ها را کم نمی‌کند؟

کاراکتر عماد به گونه‌ای در داستان طراحی شد که به‌نظر می‌رسید چند قدم جلوتر از مردان روزگار خودش است. ما می‌خواستیم این ویژگی را در عماد داشته باشیم تا بتوانیم در سایه‌اش طوبی، دیبا و پریزاد را تعریف کنیم و بتوانیم این ویژگی را در دخترانش اطلاق کنیم و بگوییم دخترانی که تحت‌تربیت و نگاه چنین پدری رشد کردند، بالطبع آزاداندیشی و جسارت دارند؛ برخلاف تقریبا دخترانی که در آن دوران زندگی می‌کردند. در مورد شخصیت طوبی هم باید بگویم علاوه بر این‌که حفظ حریم‌های خانوادگی و مولفه‌های تربیتی که برای جامعه و خانواده ایرانی بسیار مهم است را دارد، مضاف بر آن نوع نگاه جسوری که در داستان، او را وارد ورطه‌های مختلف می‌کند یکی از مولفه‌های مهم کاراکتر طوبی است. بنابراین نیاز داشتیم که طوبی چنین شخصیتی داشته باشد که بتوانیم با آن قصه‌مان را تعریف کنیم. بپذیریم شاید در دهه ۵۰ شکل رفتاری دختران اینگونه باب نبوده، اما بعید هم نیست.

قطعا یکی از مهم‌ترین بخش‌های اثر نمایشی انتخاب بازیگران است. به‌خصوص از زمانی که در شبکه نمایش خانگی اقدام به تولید سریال‌ها با حضور چهره‌ها و پرداخت دستمزدهای آنچنانی می‌کنند. شما برای نقش اصلی این قصه سراغ بازیگری جوان اما موفق رفتید که سابقه دریافت سیمرغ دارد. از طرف دیگر چهره‌های شناخته‌شده بسیاری را گرد هم آوردید.

یکی از شانس‌های خوب ما جمع‌شدن این طیف از بازیگران پیشکسوت بود. بازیگرانی که بینندگان با آنها خاطرات خوبی داشتند.

به علاوه بازیگران جوانی که تا به حال مقابل دوربین نرفته بودند و یا کمتر دیده شده بودند. در واقع این رنگ‌آمیزی به اقبال مخاطب هم کمک می‌کند. مثلا آقای برق‌نورد با آن طبع شیرینش در این سریال نقش یک پدر جدی و خانواده‌دوست را بازی کرد. شخصیتی که تاکنون در هیچ کاری ندیده بودیم. یا امین زندگانی که نقش مردی مقتدر که یک گذشته عاطفی و احساسی را با خودش حمل می‌کند را بازی کرد.

سایر بازیگران هم همین قدر خوب بازی کردند. مثلا آقای فلاحی‌پور که توانست افسر عالی‌رتبه عراقی را به خوبی بازی کند و کاراکتر ویژه‌ای از این آدم ساخت.

بیشتر بازیگران سریال تا حدودی سعی کرده‌اند از مولفه‌های آشنا در نقش‌هایی که به آنها سپرده شده بود استفاده نکنند. این موضوع نقش‌ها را از تیپ دور و به شخصیت نزدیک می‌کند. بازیگران چقدر ایده دهنده و شما چه اندازه اهل تعامل هستید؟

خوشحالم که این اتفاق افتاده و من از انتخاب‌های صورت گرفته راضی هستم. به خصوص خانم قربانی که علاوه بر ویژگی‌هایی که برای نقش طوبی در نظر گرفته شده بود، خودش هم ایده‌هایی برای این کاراکتر داشت و اجرا کرد که هم به تجربیات این بازیگر برمی‌گردد و هم به جوهره‌ای که در وجود این بازیگر هست.

خانم قربانی سه مقطع سنی طوبی را با گریم‌های مختلف بازی کرد. از ابتدا به این موضوع فکر کرده بودید که خودش نقش میانسالی را بازی کند یا به دلیل فشردگی کار این تصمیم را گرفتید و قرار بود بازیگر دیگری نقش میانسالی او را بازی کند؟ چون آفت گریم میانسالی برای بازیگر جوان را پیش از این دیده بودیم.

در ابتدا قرار بود داستان به صورت غیر خطی تعریف شود. نگارش فیلمنامه هم بر این مبنا بود. یعنی ما مدام در زمان سیر کنیم و طوبی را در مقاطع سنی ببینیم. اما متوجه شدیم این روایت خطی مخاطب را بیشتر با خود درگیر و همراه می‌کند. از این جهت این روال را پیش گرفتیم و خانم قربانی هم خودش مقاطع مختلف سنی را بازی کرد.

مجموعه ستایش در شرایطی ساخته شد که شما نگرانی رسیدن به پخش را نداشتید. بنابراین فکر می‌کنم طوبی یکی از سخت‌ترین کارهایی است که تاکنون ساخته‌اید. چون زمان تصویربرداری سریال تا زمان پخش فاصله کوتاهی دارد و ممکن است به سریال لطمه وارد کند. همچنین عمارت‌هایی که برای این سریال ساختید و همین ساخت و ساز و بازسازی هم زمان زیادی از گروه تولید گرفت.

یکی از سختی‌های طوبی پرلوکیشن و پربازیگر بودن آن است. چون داستان در لوکیشن‌های متعددی در ایران و عراق تعریف می‌شود. اغلب فضاهای تاریخی در داستان را الان موجود نداریم. همه اینها معضلاتی بود که باید از آنها می‌گذشتیم. چون بیننده از آنها سابقه ذهنی داشت و تاریخ دوری هم نبود. بنابراین از این جهت کار بسیار دشواری بود. فشردگی کار هم مضاف بر آن می‌شد. اما به لطف خدا بدون حاشیه پیش رفتیم.

برش

باید هویت اخلاقی و اعتقادی خود را پیدا کنیم

یکی از نکاتی که در آثار سلطانی و به خصوص طوبی وجود دارد این است که در متن‌هایی که او در آثارش استفاده می‌کند، شخصیت‌ها از دل جامعه آمده‌اند و ممکن است دغدغه‌هایشان شبیه دغدغه‌های مردم در جامعه باشد. در سریال طوبی ما می‌توانیم صبوری و در عین حال جسارت را در این شخصیت ببینیم که می‌تواند الگوی خوبی برای دختران باشد. این کارگردان به جام‌جم توضیح می‌دهد: فکر می‌کنم جوان امروز به الگو نیاز دارد. الگوهایی که رفتار مناسب در شرایط مناسب داشته باشند.

بنابراین ما باید الگوهایی مناسب به جوانان که بخش مهمی از جامعه هستند ارائه بدهیم. این‌که ما باید هویت اخلاقی و اعتقادی خودمان را پیدا کنیم. ضمن این‌که ما به مردم بدهکاریم و باید اثر خوب و جذابی بسازیم.

مستند در قاب

روایت بانوان محجبه در «داستان من»

مجموعه مستند «داستان من» به معرفی بانوان موفق و محجبه در زمینه‌های شغلی مختلف اختصاص دارد. تهیه‌کننده و کارگردان این اثر اسماعیل حاج حیدری است که پنجشنبه‌ها ساعت ۱۷ روی آنتن می‌رود و تکرار آن روز بعد ساعت ۸ پخش می‌شود.

کیوآرکد را اسکن کنید

چهره

شباهت‌های نجلا به راحله

محیا دهقانی، بازیگر شناخته‌شده تلویزیون که این شب‌ها در سریال «غریبه» شبکه سه نقش راحله را بازی می‌کند، اعتقاد دارد این سریال برای زوج‌های جوان جنبه آموزشی دارد.

دهقانی در رابطه با دلایل حضورش در سریال غریبه گفت: من با سروش محمدزاده آشنایی کاری داشتم و پیش از این در سریال «همبازی» با ایشان کار کرده بودم و دوست داشتم یک بار دیگر نیز این همکاری خوب را تجربه کنم. زمانی که اولین بار فیلمنامه را خواندم، کاراکتر دیگری به من پیشنهاد شده بود ولی محمدزاده دست مرا برای انتخاب نقش باز گذاشت و من ترجیح دادم راحله را انتخاب کنم.

دهقانی در رابطه با شباهت نقش راحله با «نجلا» در سریال دو سال پیش خود نیز گفت: در سریال نجلا هم نقش یک دختر سنتی با همان نوع حجاب را بازی کردم. اگرچه این دو شخصیت شاید از نظر ظاهر شبیه به یکدیگر بودند، ولی از نظر شخصیتی بافت جداگانه‌ای داشتند و این برای من چالشی بود، که بتوانم این دو کاراکتر را از هم تفکیک کنم و نشان دهم دو شخصیت با پوششی تقریبا یکسان دنیاهایی متفاوتی دارند که من آن را به تصویر کشیدم.

آنتن

«برای نگار» به شبکه دو می‌رود

سراسر ایران پر است از فرهنگ و سنت‌هایی که روی هر کدام دست بگذاری، جا برای صحبت و روایت بسیار دارد. فرش و فرهنگ ترکمن‌ها از جمله این موارد است که تاکنون در برخی برنامه‌ها و مستندها به آن پرداخته شده است. بخشی از این روایت‌ها بیشتر متمرکز بر کلیت این فرهنگ و سنت‌ها بوده و برخی هم از زوایای دیگری به آن پرداخته است. حالا قرار است مستندی روی آنتن شبکه دو برود که از زاویه یک زن به این موضوع نگاه کرده است. مستند «برای نگار» به کارگردانی علی احمدی و تهیه‌کنندگی محمدجواد رئیسی جمعه ۳۰ شهریورماه ساعت ۱۱:۳۰ روی آنتن شبکه دو سیما می‌رود. فرش‌های ترکمن نمادی از تجلی فرهنگ یک قوم است و ترکمن صحرا خاستگاه هنرنمایی زنان هنرمند و قالیبافی، یکی از باارزش‌ترین دستاوردهای آنهاست. برای نگار داستان زنی به نام زلیخا عادلی است که توانسته روندی را در صنعت تولید فرش ترکمن طی کند تا به مقام تولیدکننده نمونه برسد. این مستند محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج و تولیدشده در اومافیلم است.